

tus sanctus per relationes, prima nimirum per paternitatem, secunda per filiationem, tertia per spirationem passivam. Quia autem spiratio activa nihil aliud est quam actio productiva Spiritus sancti, non distinguitur realiter a paternitate aut filiatione, ac proinde quartam rem in Deo non constituit. Unde licet quatuor sint relationes in divinis, sunt tamen duntaxat tres personæ: Sed hæc ad sacram Theologiam pertinent.

Quod spectat relationes creatas, breviter ostendemus nullam enti realitatem superaddere relationes illas, sed eas in mera *dependentia* unius entis ab alio, in mero respectu positas esse. Etenim dum ens aliquod ad aliud refertur, nihil consideramus nisi ea, quæ duobus entibus absolute insunt, eaque simul spectamus. Evidens autem est nostrum considerandi modum nullam rebus ipsis superaddere realitatem. E. G. Si Cainus *in se* consideretur, intelligimus eum non esse *a se*, sed genitum ab alio; ideoque ab alio pendere quoad existentiam; ubi vero refertur ad Adamum a quo existentiam accepit per generationem, tum nulla ipsi nova realitas additur, sed tantum *denominatio extrinseca*, quæ realem illam dependentiam supponit, seu quæ habet *fundamentum in re*. Ex his paucis clarissime patere arbitror quid sit relatio, & plurimis difficultatibus theologicis resolutiones parari posse.